

Evangelí de la festa de santa Teresa Beneta de la Creu, patrona d'Europa: fe i caritat en l'adversitat

Evangelí i comentari de la festa de santa Teresa Beneta de la Creu. “Amb el Regne del cel passarà com amb deu noies que van prendre les seves torxes per sortir a rebre l'espòs”. Santa Teresa Beneta de la Creu va esperar pacientment la trobada amb l'espòs, Jesús, conservant l'oli de la caritat fins

i tot en circumstàncies molt adverses.

Evangelí (Mt 25, 1-13)

Amb el Regne del cel passarà com amb deu noies que van prendre les seves torxes per sortir a rebre l'espòs. N'hi havia cinc que eren insensates i cinc que eren assenyades. Les insensates van prendre les seves torxes, però no es van endur oli. En canvi, les assenyades es van endur ampolles amb oli juntament amb les torxes.

Com que l'espòs tardava, els vingué son a totes i es van adormir. A mitjanit es va sentir un clam:

—L'espòs és aquí. Sortiu a rebre'l!

Llavors totes aquelles noies es van despertar i començaren a preparar les seves torxes. Les noies insensates van dir a les assenyades:

—Doneu-nos oli del vostre, que les nostres torxes s'apaguen.

Les assenyades respongueren:

—Potser no n'hi hauria prou per a nosaltres i per a vosaltres; val més que aneu als qui en venen i us en compreu.

Mentre anaven a comprar-ne, va arribar l'espòs, i les qui estaven a punt entraren amb ell a les noces. I la porta quedà tancada.

Finalment arribaren també les altres noies i deien:

—Senyor, Senyor, obre'ns!

Però ell va respondre:

—En veritat us dic que no us conec.

Vetlleu, doncs, perquè no sabeu ni el dia ni l'hora.

Comentari

L'Església celebra avui la memòria de santa Teresa Beneta de la Creu (Edith Stein) i, per contemplar la seva vida, explica la paràbola de les verges que esperen l'espòs vetllant.

Aquestes dones estaven encarregades d'acollir i acompanyar el nuvi a la cerimònia de casament. El Senyor proposa, doncs, aquesta història per recordar que hem d'estar preparats per a la trobada amb ell. Una preparació que exigeix certament resistir el somni; sobretot, però, estar llestos i amb el llum encès quan es presenti el moment.

Molts sants han vist en la imatge de les torxes la llum de la fe que aconsegueix brillar gràcies a l'oli de la caritat. Edith Stein va mostrar amb la seva vida la veritat de la paràbola. Des del seu acostament a la fe catòlica a l'edat de trenta anys, passant pel seu ingrés al Carmel –on

canvià el nom pel de Teresa, en honor a la santa fundadora castellana–, fins a la mort heroica al camp de concentració d'Auschwitz , va maldar contínuament per estimar i mostrar la fe en Jesús.

Teresa va entendre que vetllar al costat de l'espòs significa estar disposada a abraçar la creu. Aquesta idea la desenvolupa en el llibre més cèlebre, *Ciència de la creu*, escrit mesos abans de morir.

Un supervivent del camp d'extermini que va conèixer els últims dies de la vida de Teresa explica que la santa va saber mantenir encès el llum fins al final: “Aquella dona, amb un somriure que no era una simple màscara, il·luminava i donava escalf. Jo vaig tenir la certesa que em trobava davant d'una persona veritablement gran”.

Avui l'Església celebra la festa de la trobada de Teresa amb el seu estimat

espòs, Jesús, a qui va esperar i
acompanyar pacientment, sabent
conservar l'oli de la caritat, vetllant
fins al final.

Martín Luque

pdf | document generat
automàticament des de [https://
dev.opusdei.org/ca-ad/gospel/evangelide-la-festa-de-santa-teresa-beneta-de-la-
creu-patrona-deuropa-fe-i-caritat-en-
ladversitat/](https://dev.opusdei.org/ca-ad/gospel/evangelide-la-festa-de-santa-teresa-beneta-de-la-creu-patrona-deuropa-fe-i-caritat-en-ladversitat/) (07/08/2025)